

le. Vi må jo erkende, at uanset hvor meget kriminalpræventivt arbejde vi udøver, er der altså nogle, der er uden for pædagogisk rækkevidde, og som man sagde i min barndom: Når man ikke vil høre, så må man føle.

I Integrationsministeriet fortsætter vi altså uanfægtet, og vi har faktisk mange succeser. Uanset hvor varsom jeg selv er med at overfortolke tallene på integrationsområdet, kan det jo altså ikke skjules, at de mange tiltag, som har været i gang i nogle år, er begyndt at give resultater, og det er mit håb og min tro, at de i de næste år også vil virke selvforstærkende, så vi kommer ind i en endnu hurtigere, positiv udvikling.

Det er klart, at den økonomiske udvikling, som jo også skyldes denne regering, i sig selv har medført, at vi aldrig har haft lavere arbejdsløshed. Derfor er der også mennesker, som måske havde haft sværere ved at komme i arbejde tidligere, som er kommet i arbejde, og mange arbejdsgivere, som Integrationsministeriet samarbejder med, har forstået at vise samfundssind, vise sociale hensyn og vise forståelse for, at der f.eks. er flygtninge, som ikke bare lige kan starte med en arbejdsuge på 37 timer. Det vil jeg godt kvittere for herfra, for det betyder utrolig meget for de enkelte, at de kommer i arbejde, at der er nogle, der stoler på dem og tror på, at de kan komme videre.

Kl. 13:22

Fra 2001 til 2007 er beskæftigelsesfrekvensen steget fra 45 pct. til 55 pct., når det drejer sig om indvandrere. Det svarer altså til, at 43.000 flere nydanskere fra ikkevestlige lande er kommet ud på arbejdsmarkedet. Men det er klart, at det ikke er nok. Det er godt, men vi skal videre. Fra 2006 til 2007 er frekvensen steget fra 50 pct. til 55 pct., og det er altså en større fremgang end nogen sinde før, så det tyder på, at det, jeg nævnte før om det selvforstærkende, nu virkelig kan ses på tallene.

Når vi ser på uddannelsesområdet, er andelen af unge nydanskere fra ikkevestlige lande, som er i gang med en ungdomsuddannelse, på højde med andelen af danske unge. Ja, unge efterkommere af indvandrere har overhalet de danske unge, når det drejer sig om at gå i gang med en ungdomsuddannelse, og nu drejer det sig selvfølgelig om at fastholde alle dem, der går i gang med en uddannelse. Der er også mange flere, der får en praktikplads. Siden 2003 er antallet af praktikpladsforløb steget med 84 pct. – 84 pct. – og mange flere går i gang med en højere uddannelse. Det går altså den rigtige vej.

Men noget af det, jeg selv som minister har været meget optaget af, er jo hele værdidebatten og holdningerne. Det betyder så utrolig meget, at de pågældende, som Grundtvig sagde det, føler sig som en del af folket, og at de også er det. For nylig har en undersøgelse fra Catinét vist, at en større del af indvandlerne også føler, at de selv er godt integrerede, og det er meget vigtigt. Det er ikke nok, at vi kan se det af tallene, det er også meget vigtigt, at nydanskere føler sig som danskere, og jeg vil godt nævne det eksempel, vi har kunnet se i fjernsynet de sidste par dage, nemlig kronprinsessens besøg i Vollsmose, hvor beboerne sagde til prinsessen: Jamen vi er så glade for kongehuset, og vi føler os som danskere. Det er det, det drejer sig om, det er det sidste led i integrationen, at de føler sig som danskere og får lyst til at blive aktive i den demokratiske indsats her i landet. Vejen er beskæftigelse, uddannelse og fritidsliv; vejen er, at der knyttes flere venskabsbånd på tværs, mentorer, der hjælper på arbejdspladsen osv. osv. Det er også et svar på spørgsmålet om kriminalitet, for det, jeg her har nævnt, er altså det vigtigste kriminalpræventive arbejde, man overhovedet kan foretage sig.

Så er det jo klart, at det konsekvente, som også til dels hører under justitsministeren, har haft en synlig plads i denne regerings tid, også på udvisningsområdet, som forespørgerne er interesseret i. Det er vi også, kan jeg sige til Dansk Folkeparti, her er reglerne også blevet skærpet, og der er også blevet foretaget flere udvisninger på grund af kriminalitet. Her vil jeg godt minde om, at den, synes jeg, udmærkede model vi har, og som vi kalder trappestigemodellen, jo betyder, at alt andet lige – og alt andet er jo så ikke lige – er der i hvert fald en proportionalitet for en lang række forbrydelser, altså at jo grovere forbrydelsen er og jo højere straffesammenhængen er, desto lettere er det også at udvise. Det er jo et godt princip, som jeg mener vi skal bibeholde, og så har vi i fællesskab lovgivet for andre former for kriminalitet, som vi syntes skulle unddrages trappestigemodellen, fordi de var særlig grove.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at for hver gang justitsministeren strammer straffelov, våbenlov og hvad der ellers har betydning for udvisning, betyder det også, at udvisningsreglerne automatisk bliver skærpet. Det overses af og til, og derfor er det altså vigtigt at understrege, at skærperne af straffeloven og skærperne på andre områder, der er sket på justits-